

BYASTAMMA I STARRARP

På lördagskvällen ljöd åter to-
terna från Starrarps gamla byhorn
och kallade byamännen till stämma.
Det var handlarern och åldermannen
Anton Håkansson som på detta ål-
derdomliga sätt inbjöd till årets maj-
stämme. Eftersom hus och gårdar nu-
nera inte ligger så samlade som
ordomsdags, är byhornets räckvidd
för liten, och därför har ålderman-
nen i god tid innan stämman skic-
kat runt budkavlen med inbjudan.
Från alla fyra väderstrecken kom
byamännen gående, kvinnorna får
tanna hemma, det är gammal hävd.

När alla samlats tar åldermannen
plats vid bordänden och öppnar
stämman. Årets medlemsavgifter er-
lägges, tre kronor per man, och ef-
tersom det är ett mellanår har man
många uppbörder och diskussioner om
skatterna och avgifter. När de öko-
nomiska tingarna är avklarade blir or-
det fritt, och det är en del som by-
männen vill diskutera. Den som ar-
rangerar mossen har också åagit sig
att rensa diket som leder från mos-
sen, och han har beslutat, att det
ska bli av i sommar. Nu vill han
ha två av bymännen till synmän,
så att byalaget vet att det är ordent-
ligt utfört. Till detta utses de av
bönderna som har mark intill diket
och intresse av att rensningen blir
ordentligt gjord.

I en dunge vid vägen upp mot
Bjälkhult ligger sedan gammalt en
del bråte och skräpar, och en
av männen föreslår att man skall
hjälpas åt att gräva ner skräpet och
göra naturen prydligare. Förslaget
vinner allmänt gillande och man dis-

Åldermannen Anton Håkansson
kallar till byastämman

kuterar grävmaskin och priser, men
något avgörande beslut kom man
inte till, frågan måste utredas or-
dentligt en gång till.

Även frågan om belysning kom
upp eftersom den diskuterats inom
kommunens styrelse. Stämman be-
slöt att man skulle försöka få fram
åtminstone några ljuspunkter när-
mast vägkorsningarna. Läraren talade
om att det på skolvinden ligger en
mycket gammal likbår, grova svarta
stänger med ben och påmålat bibel-
språk. Efter en utläggning av dem
som är gamla i byn och i sin ung-
dom hörde talas om likbåren och
dess användning beslöt stämman att
den skulle erbjudas till hembygds-
muséet i Brandstad att deponeras, så
att även den moderna tidens barn
kan se den.

Sedan diskussionen avslutats bjöd
åldermansmoran på smörgåsbord
med allt vad därgill hörer av mat
och dryck.